

**PILDE
ȘI POVESTIRI
PENTRU COPII – vol. II**

Tipărite cu binecuvântarea
Înalt Prea Sfințitului **CALINIC**
Episcopul Argeșului

C U P R I N S

Ce este Dumnezeu pentru noi ?.....	5
Semănătorul.....	8
Jertfa mamei.....	10
Copilul credincios.....	12
Călirea duhovnicească.....	15
Luceferii științei.....	17
Călugărul și tâlharul.....	19
Dorul sfânt.....	21
Să nu-l disprețuim pe semenul nostru.....	22
Mărturisirea credinței.....	24
Ce se cuvine trupului ?.....	27
Cel ce-a îngropat talantul.....	28
Spune adevărul totdeauna.....	30
Sapă mai adânc.....	32
Ascultarea de duhovnic.....	35
Credința, crucea și țara.....	37
Semnul Sfintei Cruci.....	44
Cel ce caută suflete.....	45
Vizita Mântuitorului.....	47
Icoana Maicii Domnului și grabnica ei răspplată.....	49
Slugile lui Dumnezeu.....	51
Bunica - „Închide-ușa”	52
Nu mai cărti.....	54
Acum, nu mâine !.....	55
Tata e la cârmă.....	56
Creștinism înseamnă înviere.....	58
Cine mă va mânăgia.....	59

Cel ce nu se teme de Dumnezeu.....	62
Bănuțul dragostei.....	64
De ce sunt ispiți creștinii.....	65
Păcatul deznașdejdi și al mândriei.....	68
Unde dau dracii lupte mai mari.....	69
Diavolul este legat.....	74
Cel mai bun prieten.....	76
Sfântul Pahomie cel Mare.....	77
Bogățiile acestei lumi.....	80
Socoteala vulpii.....	84
Ajutând pe alții te ajuți pe tine.....	86
Sămânța clevetirii.....	87
Slavă domnului, e bine aşa.....	89
Purtătorul de condei.....	90
De ce sufăr, Doamne?.....	94
El nu are nevoie de mântuire.....	96
Sfânta Liturghie.....	97
Răzvrătirea râulețului.....	99
Pentru un blid de linte.....	101
Cum poți deveni fericit.....	103
Cum să învingi mânia.....	105
Zgârcenia și vindecarea ei.....	107
Alexandru Macedon și ostașul.....	108
Cum vorbim cu Dumnezeu ?.....	109
Cinstea învinge.....	110
Datoriile fiilor către părinți și binecuvântarea acestora.....	113
Inima împietrită este hulită, iar cea înțeleaptă și milostivă este lăudată.....	115

CE ESTE DUMNEZEU PENTRU NOI ?

Tată ne este nouă Dumnezeu, căci ne numește *fiii* Lui și, chemându-ne la Sine, ne spune că a *fiilor* este împărăția cerurilor și numai acestora li s-au pregătit bunătățile cele veșnice. Și Apostolul Pavel zice: „Fiți, dar, următori ai lui Dumnezeu, ca niște *fii iubiți*” (Efeseni 5, 1), și în alt loc: „Ca *fii* ascultători nu vă potriți poftelor de mai înainte, din vremea neștiinței voastre” (Petru 1, 14), și iar: „Căci voi toți sunteți *fii ai luminii* și *fii ai zilei*; nu suntem ai nopții, nici ai întunericului” (Tesaloniceni 5, 5), iar lumina este Hristos.

Prieten ne este nouă Hristos Dumnezeu, căci spune: „Dar vă spun vouă, *prietenii* Mei: Nu vă temeți de cei care ucid trupul (Luca 12, 4), „Voi sunteți *prietenii* Mei, dacă faceți ceea ce vă poruncesc” (Ioan 15, 14)

Stăpân ne este nouă Mântuitorul, căci ne-a răscumpărat cu preț de sânge! Dar este Stăpân bun și milostiv: „Căci jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară” (Matei 11, 30).

Vîstiernic dănic este Dumnezeu, căci toate sunt ale Sale și dă tuturor din belșug, El, Cel ce a zis: „Cereți și vi se va da...” (Matei 7, 7), Cel ce răsplătește celui din ceasul al 11-lea ca și celui

Respect pentru oameni și cărți

Pâine a vieții vesnice este Domnul nostru Iisus Hristos, Care, jertfindu-Se pentru noi, a spus: „Acesta este Trupul Meu care se dă pentru voi...” (Luca 22, 19). Hristos însuși spune despre Sine: „Eu sunt pâinea vieții” (Ioan 6, 48), „Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer” (Ioan 6, 50), „Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi... Aceasta este pâinea care s-a pogorât din cer..” (Ioan 6, 54-58).

Doctor sufletelor noastre este Domnul Iisus, care sămăduiește toată boala și toată neputința sufletească și trupească, curățindu-ne de păcate și vindecând toată suferința: „Iar Iisus a certat duhul cel necurat și a vindecat pe copil și l-a dat tatălui lui.” (Luca 9, 42), „Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca” (Matei 8, 7).

Odihnă ne este Domnul Iisus, Mângâietorul, Cel ce a zis: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi!” (Matei 11, 28).

Învățător ne este Hristos, căci spune: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”, și ne promite că: „Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică...” (Ioan 5, 24).

Păstor oilor cuvântătoare este Hristos, căci zice despre Sine: „Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale” (Ioan 10, 11).

Ușa împărației cerești este Hristos: „Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt ușa oilor... Eu sunt ușa: de va intra cineva prin Mine, se va măntui;...” (Ioan 10, 8-9).

Mântuitor și *Răscumpărător* ne este nouă Iisus, Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii.

SEMĂNĂTORUL

La unul din părinții călugări de demult, veniră odată niște creștini ca să ia sfat pentru mântuire. După ce i-a ascultat și i-a sfătuit, bătrânul le-a zis:

- Fiilor, aveți mare grijă de faptele voastre, căci din ele vă puteți măntui și tot din ele vă puteți osândi, pentru că noi ne asemănăm cu semănătorul care seamănă semințe în țarina sa, care dacă seamănă grâu are hrana, iar de seamănă neghină moare de foame.

Așa și noi, când vorbim, noi semănăm. Semănăm semințe bune, dacă vorbim cele cuvintele și plăcute lui Dumnezeu; sau semănăm neghină, dacă vorbim fără rânduială, cu nerușinare, repetând cuvintele diavolului.

Și când tăcem, noi semănăm. Când tăcem din răbdare și smerenie, semănăm grâu, iar când tăcem din îndărătnicie sau răutate, semănăm neghină.

Când scriem, iarăși semănăm. Semănăm lucruri bune dacă scriem cele plăcute lui Dumnezeu, cele adevărate și mângâietoare, sau otrăvă omorâtoare de suflete, atunci când scriem cuvinte inspirate de satana, adică defăimătoare și hulitoare.

Când lucrăm, de asemenei, semănăm. Când lucrăm cu dreptate, când facem lucru lui Dumnezeu ca pentru Dumnezeu, semănăm pildă bună, ziditoare de suflet, iar când lucrăm cu

nedreptate, lucruri mincinoase, semănăm pildă
rea, lucrând astfel la osândirea noastră.

Și când ne odihnim, noi semănăm. Dacă odihna este răsplata muncii, semănăm exemplu bun, iar dacă numim trândăvia odihnă, atunci semănăm lucru rău.

Când privim, noi iarăși semănăm. Când privim cu milă și blândețe la cel necăjit, când ne ferim să privim lucrurile necuviincioase, noi semănăm lucru bun și pașnic, pe când privirea rea, invidioasă, desfrânată, mânioasă, seamănă lucru rău.

Semănătorul, prin munca sa, înmulțește semințele, de aceea trebuie să avem mare grijă de ceea ce semănăm, ca nu cumva și pe altul să smintim, înmulțind astfel rodul cel blestemat al păcatului.

* * *

Pe ogorul tău din suflet, fă cât poți mai mult
să plouă

A credinței, întru Domnul, binefăcătoare rouă;
Căci sub ea-ți rodește lanul, fericire-adevărată,
Ce te-nalță până-n slavă și nu moare nicio-
dată!

(Vasile Militaru)